

falde ind under den gjældende Lov af 1868 eller under denne Lov, hvis den bliver vedtagen, aldeles som en Mand kan reise til Amerika, uden paa nogen Maade at komme i Berøring med nærværende Lov, thi det er klart, at man i og for sig ikke kan se paa en Mand, om han reiser til Amerika blot for at opholde sig der i otte Dage, eller han reiser derover for at blive der. Det ligger i Forholdets Natur, mine Herrer, at hele den Art af Lovgivningsvirksomhed, hvormed vi her have at gjøre, og som jo overhovedet er vanskelig, ikke rettes imod de enkelte Udvandrere, men den henvender sig derimod, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds fuldstændig rigtig belegnede det, til Uvandringsforretningerne; den søger at give saadanne Regler, som praktisk kunne gennemføres ligeoverfor de Mænd, som staa i Epidisen for Udvandringsforretningerne. Derfor vil man ogsaa finde, at dette Lovforslags § 1 begynder med at sige: „Ethvert Etid, dansk eller fremmed, hvormed Udvandrere, paa hvilke Lov om Tilshyn med Udvandrerens Befordring af 1ste Mai 1868 § 8 er anvendelig, beføres fra dansk Havn til fremmede europæiske Havne“ o. s. fr.; ser man efter i § 8 i Anordningen af 1ste Mai 1868, hedder det der: „Med enhver Udvandrer skal der af Agenten oprettes skriftlig Kontrakt“, og gennemgaar man da nærmere Loven af 1ste Mai 1868, finder man, at Udgangspunktet der er, hvem der maa optræde som Udvandringsagent. Det er overfor disse Forretninger i det Store, at Lovgivningsmagten kan og derfor ogsaa bør optræde. Nu er det med fuldkommen Bøie fremhævet, at man her bevæger sig paa et nyt Omraade, hvor man maa gaa frem med stor Forsigtighed, men paa den anden Side er det da ogsaa ganske naturligt, at man efter nogle Aars Erfaring kan finde det rigtig at gaa noget længere frem, end man gjorde strax i Begyndelsen. Det er vitteligt, at Forholdene temmelig hurtigt efter Udstedelsen af Loven af 1868 udviklede sig anderledes, end man den Gang i Almindelighed ventede. Under de Forhandlinger, som gik forud for Vedtagelsen af denne Lov, ventede man ingenlunde en direkte Udvandring fra Kjøbenhavn i saa stor

Stil, som der er indtrædt. De ærede Medlemmer, som have haft saa megen Interesse for Sagen, at de have fulgt Forhandlingernes Gang i det andet Thing, ville have set, at Ministeriet paa den ene Side har ønsket at bidrage Etid til at træffe hensigtsmæssige Tilfølgelsesbestemmelser, medens det paa den anden Side stadig har ønsket at gaa saa varsomt frem, som Forholdene overhovedet krævede. Der er i det andet Thing kommet flere Tilfølgelsesbestemmelser til, om hvilke jeg der erklærede, at jeg i og for sig ikke vilde modsætte mig dem, dersom begge Thing skulde anse dem for rigtige. Jeg havde fra Begyndelsen af ikke paatænkt at foreslaa Indførelsen af et saadant Tilshyn som det, der er paatænkt i § 5, men hvad der for mig har været af meget stor Betydning med Hensyn til dette Spørgsmaals Bedømmelse, er den Oplysning, som er fremkommen, at flere af Hovedagenterne for disse Forretninger selv ønske en saadan Ordning. Vi maa ved Bedømmelsen af alle disse Spørgsmaal fra første Færd erindre, at den lovbestemte Udvandreret er en personlig Frihed, som maa anerkendes og høvdes. Vi maa ikke ved de Foranstaltninger, vi søge at fremme, paa nogen Maade lægge Hindringer for den frie Beslutning, som i saa Henseende tages. Jeg er maasse mere enig med den ærede sidste Taler i Opfattelsen af Spørgsmaalet om Udvandring i Almindelighed end i adskillige andre Udtalelser, der ere faldne under denne Sags Gang om dette Spørgsmaal i det Hæle. Det er jo ikke muligt her at tage Hensyn til, om den Enkelte ved sin Udvandring handler fornuftigt eller ikke; men naar Sagen ses i det Større, maa det siges, at Udvandring i mange Tilfælde kan være noget Sundt og Rigtigt. I alt Fald gjælder det her om en Frihedsret, som maa høvdes og agtes; men paa den anden Side er det vist, at der er Opfordring for Lovgivningsmagten til at gjøre, hvad man kan indenfor rimelige Grændser, for at beskytte og betrygge Udvandringen saa meget som muligt. Den ene Række af Bestemmelser gjælder med Hensyn til den direkte Befordring til Amerika; der kan jo ogsaa udvandres andetsteds fra, men Spørgsmaalet om denne Route er indtil videre